

Freedom

สิ่งพิมพ์จากฟรีสำหรับผู้สนใจและห่วงใยเรื่องสิทธิมนุษยชน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2559

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

**LEARN ABOUT
THE DISAPPEARED,
MAKE THE TRUTH
APPEAR**

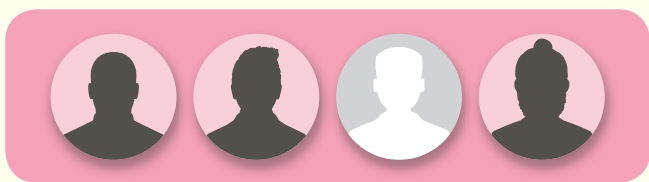

HUMAN RIGHTS ISSUE

ภาพประกอบ: ปรับปรุงจาก www.freepik.com

30 สิงหาคมของทุกปีเป็น “วันผู้สูญหายสากล” เพื่อรำลึกถึงบุคคลที่ถูกบังคับใช้สูญหายหรือที่เราเรียกกันว่า “อุ้มหาย” และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง เพราะการอุ้มหายยังคงถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อรักษาอำนาจและปิดปากคนที่เห็นต่างในหลายประเทศทั่วโลก

การบังคับบุคคลให้สูญหาย (อุ้มหาย)

บางคนถูกกองกำลังของรัฐลักพาตัวหายไปหลายวันโดยไม่มีใครทราบชะตากรรม บางคนหายไปหลายเดือน และบางคนหายไปตลอดกาล โดยรัฐไม่ยอมเปิดเผยว่าพวกเขาหายไปไหน สิ่งที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่า “การบังคับบุคคลให้สูญหาย” ซึ่งถือเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่งตามหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ

ผู้ที่ถูกบังคับให้สูญหายหรือถูกอุ้มหายมักถูกทรมานรูปแบบต่าง ๆ และโดนขู่เอาชีวิต พวกเขาต้องจมอยู่กับความคิดที่ว่าคงไม่มีใครรู้ชะตากรรมและคงไม่มีใครมาช่วยพวกเขาได้ แม้บางคนจะถูกปล่อยตัวออกมาในที่สุด แต่บาดแผลทางร่างกายและจิตใจยังอยู่กับพวกเขาไปอีกนาน

การลงนามและร่างกฎหมายในประเทศไทย

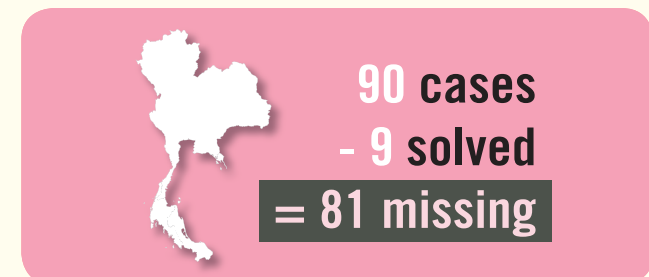
ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวเมื่อปี 2555 และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้สัตยาบันแล้ว การเข้าเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาดังกล่าวจะส่งผลให้ไทยต้องปรับแก้กฎหมายเพื่อให้การบังคับให้บุคคลสูญหายเป็นอาชญากรรม แต่จนถึงปัจจุบัน ร่างกฎหมายที่ว่ายังคงอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาเท่านั้น ซึ่งน่าจับตามองกันต่อไปว่าจะมีเนื้อหาเป็นไปตามมาตรฐานสากลมากน้อยแค่ไหน

อนุสัญญาระหว่างประเทศ

มีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการสูญหายโดยถูกบังคับขึ้นในปี 2553 (International Convention for the Protection of All Persons from Enforce Disappearance) และมีวันผู้สูญหายสากลเริ่มขึ้นครั้งแรกในปี 2554 เพื่อสร้างความตระหนักรู้และเป็นศูนย์กลางในการช่วยเหลือครอบครัวและนักกิจกรรมที่ต้องการทราบชะตากรรมของผู้ถูกอุ้มหาย

สถานการณ์การบังคับบุคคลให้สูญหายในประเทศไทย

จากสถิติในช่วง 35 ปีที่ผ่านมาโดยองค์กร PROTECTION international ระบุว่าประเทศไทยมีการบังคับบุคคลให้สูญหาย 90 กรณี มี 9 กรณียังไม่ได้รับการแก้ไข รวมถึงกรณีนายพลละจี รักจงเจริญ หรือ “บิลลี่” นักต่อสู้เพื่อสิทธิชุมชนชาวกะเหรี่ยงที่หายตัวไปตั้งแต่เดือนเมษายน 2557 และกรณีนายเด่น คำแหล้ ประธานโฉนดชุมชนโคกยาวที่ต่อสู้ในประเด็นที่ทำกินและหายตัวเมื่อเดือนเมษายน 2559 ที่ผ่านมา

กฎหมายใหม่ป้องกัน
และปราบปราม
การอุ้มหายในเปรู

HUMAN RIGHTS MOVIE

“NN”

จากการรณรงค์อย่างเข้มข้นและต่อเนื่องของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเพื่อถามหาความยุติธรรมให้กับผู้ที่ถูกอุ้มหายหรือลักพาตัวโดยเจ้าหน้าที่รัฐและกลุ่มติดอาวุธในพื้นที่ความขัดแย้งของเปรูที่ดำเนินมากกว่า 20 ปี ครอบครัวและเพื่อนของผู้ที่ถูกอุ้มหายจำนวนมากกำลังจะได้รับความยุติธรรมในที่สุด หลังกฎหมายฉบับใหม่ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่มิถุนายน 2559 ที่ผ่านมา นอกจากเปรูแล้ว ทางแคนาดา ก็เริ่มสืบสวนกรณีผู้หญิงและเด็กหญิงพื้นเมืองสูญหายหรือถูกฆาตกรรมแล้วเช่นกัน หลังแอมเนสตี้และกลุ่มชนพื้นเมืองในแคนาดาได้ร่วมกันรณรงค์ในประเด็นนี้มานานกว่าสิบปี

“NN” หมายถึงชื่อสั้นจากเปรูผลงานการกำกับของ เอ็กเตอร์ กาลเบซ (Hector Galvez) เริ่มฉายเมื่อปี 2558 เล่าถึงการทำงานของ “ฟิเดล” นักมานุษยวิทยานิเทศที่ ตั้งทีมช่วยค้นหาร่างผู้สูญหายในสงครามกลางเมืองเปรู ช่วงปี 2523-2543 ซึ่งมีผู้ถูกบังคับให้สูญหายโดยฝีมือของรัฐมากถึง 15,000 คน และมีผู้เสียชีวิตอีกกว่า 69,000 คน ชื่อเรื่อง NN เป็นตัวย่อของคำว่า “**nomennescio**” ในภาษาสเปน หมายถึง “**คนที่ไม่มีชื่อหรือตัวตน**” ต่อมาคำนี้ถูกใช้อย่างแพร่หลายในลาตินอเมริกา ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีคนถูกอุ้มหายจำนวนมากจากการลุกขึ้นมาต่อสู้กับอำนาจเผด็จการ

WORD OF THE DAY

Enforced disappearance
การบังคับบุคคลให้สูญหายหรือการอุ้มหาย

การจับ ควบคุมตัว ลักพาตัวหรือการทำให้บุคคลสูญเสียชีวิตโดยไม่ด้วยรูปแบบใดหรือด้วยเหตุผลใดซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่รัฐ หรือบุคคลหรือกลุ่มคนที่กระทำโดยการได้รับคำสั่ง การสนับสนุน หรือการยินยอมจากรัฐ การไม่เปิดเผยข้อมูลหรือการปฏิเสธที่จะรับรู้ถึงการสูญเสียชีวิตหรือการสูญหายของบุคคล รวมทั้งปิดบังข้อเท็จจริงหรือสถานที่ของบุคคลผู้สูญหาย การบังคับบุคคลให้สูญหายถือเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่งตามหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ และมักมีสาเหตุมาจากเหตุผลทางการเมือง อาชญากรรมหรือการก่อการร้าย

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้สูญหาย

นักกิจกรรม แก่นนำชาวบ้านและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะถูกอุ้มหายผู้สนับสนุนแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลกว่า 7 ล้านคนร่วมกันรณรงค์เรียกร้องความยุติธรรมและความจริงให้กับผู้ที่ถูกอุ้มหายหลายร้อยคนทั่วโลก เพราะนอกจากจะเกิดผลกระทบทางใจต่อครอบครัวแล้ว การอุ้มหายยังขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชนสากลและกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

บิลลี พอละจี รักจงเจริญ จ.เพชรบุรี

ผู้นำชาวกะเหรี่ยงและคุณพ่อลูกห้า ถูกเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานควบคุมตัวในเขตอุทยานแห่งชาติกระจานฐานครอบครองน้ำผิ่ป่า 6 ขวด และหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอยและไม่มีใครทราบชะตากรรมอีกเลยตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2557 หลังจากเขาและชาวบ้านรวมตัวฟ้องร้องเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกระจานกรณีเผาหมู่บ้านชาวกะเหรี่ยง ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ที่ต้องสงสัยว่ามีส่วนในการหายตัวไปของบิลลีกลับเข้ารับราชการตามปกติ

หะยีสุหลง อับดุลกาเดร์ จ.สงขลา

หนึ่งในผู้นำศาสนาอิสลามและมีบทบาทสำคัญทางการเมืองในจังหวัดชายแดนภาคใต้ช่วงรัฐบาลจอมพล ป.พิบูลสงคราม เขาเดินทางไปรายงานตัวตามหมายเรียกที่กองบัญชาการตำรวจสันติบาล จ.สงขลา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2498 และหายสาบสูญไปอย่างไร้ร่องรอย โดยต่อมาเมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกฯ มีการรื้อคดีขึ้นอีกครั้ง คดีสิ้นสุดตรงที่ตำรวจสารภาพว่า “อุ้ม” และฆาตกรรมหะยีสุหลงและพวกอีกสามคน พร้อมอำพรางศพในทะเลสาบสงขลา แต่ไม่มีใครพบศพและชิ้นส่วนของพวกเขามาจนถึงปัจจุบัน

สมบัด สมพอน เวียงจันทน์ ประเทศลาว

นักกิจกรรมภาคประชาสังคมคนสำคัญของลาวหายตัวไปตั้งแต่ปลายปี 2555 ภาพวิดีโอจากกล้องวงจรปิดชี้ให้เห็นว่าเขาถูกตำรวจเรียกให้หยุดรถและมีคนถ่ายรูปเขาขณะถูกนำตัวขึ้นรถออกไป หลังจากนั้นไม่มีใครได้ข่าวเกี่ยวกับเขาอีกเลย หลักฐานดังกล่าวยืนยันว่าเจ้าหน้าที่รัฐของลาวมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

เด่น คำแหล้ จ.ชัยภูมิ

ประธานโฉนดชุมชนโคกยาวและนักต่อสู้เพื่อสิทธิที่ดิน จ.ชัยภูมิ หายตัวไปเมื่อ 16 เมษายน 59 ขณะเดินเข้าป่าเพื่อไปเก็บหน่อไม้และหาของหลังชาวบ้านและครอบครัวออกค้นหา มีการพบกองไฟขนาดใหญ่และชิ้นส่วนกระดูกหลังสำนักงานหน่วยพิทักษ์ป่าหนองไร่ไถ่และบริเวณลำน้ำพรมจึงเชื่อกันว่านายเด่นถูกอุ้มหายจากการต่อสู้เพื่อสิทธิที่ดินทำกิน

สมชาย นิลไพจิตร กรุงเทพมหานคร

ทนายความด้านสิทธิมนุษยชนหายตัวไปเมื่อ 12 มีนาคม 2547 หลังจากว่าความให้ผู้ต้องหาคนที่ร้องเรียนว่าถูกตำรวจซ้อมให้รับสารภาพ พยานที่พบเห็นทนายสมชายครั้งสุดท้ายเล่าว่ากลุ่มชายฉกรรจ์จำนวน 5-6 คน พยายามผลักตัวของเขาให้เข้าไปในรถยนต์ จนถึงตอนนี้ยังไม่มีใครทราบชะตากรรมและครอบครัวของเขาก็ไม่ได้รับการชดเชยแต่อย่างใด ล่าสุดเมื่อปลายปี 2558 ศาลฎีกายกฟ้องคดีนี้แล้ว

HUMAN RIGHTS FACTS

54

ประเทศ

ให้สัตยาบัน
ในอนุสัญญา
ดังกล่าวแล้ว

104

ประเทศ

ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคน
จากการสูญหายโดยถูกบังคับ
(ICPPED)

10,000

คน

ประชาชนที่สูญหายในสงครามซีเรีย
ตั้งแต่ปี 2554

27,000

คน

ประชาชนที่สูญหายในเม็กซิโก

หลังจากบิลลี่หายตัวไป มिनอ ภรรยาวัย 29 ปี ต้องรับภาระหน้าที่เลี้ยงดูลูกทั้งห้าคน
เพียงลำพัง ขณะเดียวกันก็ยังคงตามสามีและเรียกร้องให้มีการขับเคลื่อนกฎหมาย
เกี่ยวกับการบังคับบุคคลให้สูญหาย พร้อมๆ กับสานต่อเจตนารมณ์ในการเรียกร้อง
สิทธิมนุษยชนให้กับชาวปากากะญอต่อไปด้วย

“ครอบครัวเป็นดวงใจสำคัญของฟิบลี ฟิบลี
ไม่สามารถละทิ้งได้แน่นอน ขนาดมีเวลาแค่ครึ่งวัน
ยังกลับมาหาครอบครัว และวันปีใหม่ของทุกปี ไม่ว่า
ฟิบลีจะอยู่ไกลแค่ไหนก็ตาม เขาต้องกลับมาสวัสดี
ปีใหม่ครอบครัวให้ได้...วันนี้ขอแค่ได้พบความจริง
ได้เจอกับฟิบลีอีกครั้ง ไม่ว่าฟิบลีจะมีชีวิตอยู่หรือ
ไม่มีชีวิตอยู่ก็ตาม...ส่วนกระบวนการยุติธรรมที่เป็น
ปัญหาอย่างกรณีฟิบลี ก็ไม่อยากให้เกิดขึ้นกับใคร
อีกต่อไป อยากให้ฟิบลีเป็นบุคคลสูญหายคนสุดท้าย”

“มินอ” พัฒนา พุกชาพรรณ
ภรรยาบิลลี่ที่หายตัวไปกว่า 2 ปี

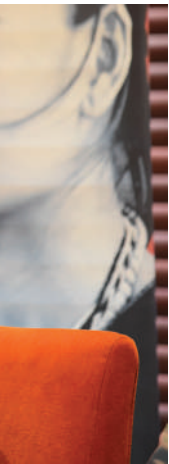

นางสุภาพ คำแหล
ภรรยาของนายเด่น คำแหล

นางสุภาพ คำแหล ภรรยาของนายเด่นเล่า
ว่านายเด่นออกไปป่าตามปกติ แต่วันนั้นมืด
แล้วยังไม่กลับ มีแต่สุนัขสองตัวที่กลับมาญาติ
พี่น้องและชาวบ้านโคกยาวประมาณ 5-6 คน
จึงช่วยกันออกตามหาตอนรุ่งเช้าแต่ไม่พบ
จึงได้แจ้งเรื่องต่อผู้ใหญ่บ้านและเข้าแจ้งความ
คนหายกับตำรวจในพื้นที่

“เชื่อว่าการหายตัวไปของนายเด่น น่าจะถูกอุ้มหายอย่างแน่นอน เพราะนายเด่น
ไม่เคยมีปัญหาใคร มีเพียงการทำกินตั้งแต่ปี 2521 มีเจ้าหน้าที่ป่าไม้สั่งให้ชาวบ้าน
ในชุมชนโคกยาวทั้งหมดอพยพออกจากพื้นที่ โดยอ้างว่า พื้นที่ตรงนี้จะใช้ปลูกต้น
ยูคาลิปตัส และให้ไปอยู่ที่บ้านทุ่งลุยลาย แต่ชาวบ้านทุ่งลุยลายไม่ยอมให้พวกตน
อาศัย ตนและชาวบ้านจึงอพยพกลับมายังชุมชนโคกยาวอีกครั้ง จนมีปัญหา
เจ้าหน้าที่ป่าไม้ โดยนายเด่นสามีของตน เป็นคนเรียกร้องความยุติธรรมการขอที่ดิน
ทำกินมาตลอด จนกระทั่งหายตัวไปในครั้งนี้”

*www.bangkokbiznews.com

ภาพจากมติชน

12 ปีกับความว่างเปล่าในการค้นหาความจริง เมื่อศาลฎีกาตัดสินยกฟ้องตำรวจทั้งห้ารายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการหายตัวไปของทนายสมชาย คดีนี้นับเป็นตัวอย่างหนึ่งของการถูกบังคับให้สูญหายที่ท้ายสุดไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ เพราะการไม่พบศพทำให้มีหลักฐานไม่เพียงพอที่จะดำเนินคดีฯ ต่อได้

“คำพิพากษาของศาลฎีกาที่ตัดสินว่าจำเลยทั้งห้าไม่มีความผิด และปฏิเสธสิทธิของดิฉันและลูก ๆ ที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาคดีนั้น แสดงให้เห็นว่าเหยื่อของการบังคับให้สูญหายไม่มีที่พึ่งที่จะเรียกร้องความยุติธรรมในประเทศไทย และก็เป็นที่ชัดเจนว่าจะไม่มีสิ่งใดที่จะเปลี่ยนแปลงได้ จนกว่าประเทศไทยจะให้สัตยาบันอนุสัญญาต่อต้านการบังคับให้บุคคลสูญหายโดยด่วน รวมทั้งแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อประกันสิทธิของเหยื่อ”*

*www.isranews.org

อังคณา นีละไพจิตร
ภรรยาทนายสมชายที่
หายตัวไปกว่า 12 ปี

ภาพจาก Sombath Somphone & Beyond Project

นางเอ็ง ชูยเหม็ง ภรรยาของสมบัด สมพอน นักพัฒนาชาวลาว เจ้าของรางวัลแมกไซไซ ซึ่งถูกพาตัวขึ้นรถและหายไป บอกว่าครอบครัวของผู้สูญหายเองก็เป็นเหยื่อเช่นกัน เธอยังคงพยายามเรียกร้องหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นต่อคนรักของเธออย่างต่อเนื่อง

**เสียงจาก
ครอบครัว**

นางเอ็ง ชูยเหม็ง

ภรรยาของสมบัด สมพอน

“พวกเราคือภาพของความเจ็บปวดและความทุกข์ ความทุกข์ที่ถ้าไม่เกิดกับคนใกล้ชิดของคุณ คุณจะไม่มีทางเข้าใจ...ความกลัวที่น่ากลัวที่สุดของเหยื่อการบังคับสูญหายคือ ความกลัวที่ว่าเรื่องราวชีวิตของผู้สูญหายและครอบครัวจะสาบสูญจากหนังสือและความตระหนักรู้ของสังคม ดังนั้นฉันจึงอยากจะขอเรียกร้องให้สื่อมวลชน และทุกท่านในที่นี้ได้โปรดอย่าลืมพวกเรา”

www.benarnews.org

ข้อเรียกร้องแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

การอุ้มหายขัดต่อหลักการสิทธิมนุษยชนสากลและกฎหมายระหว่างประเทศขั้นร้ายแรง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเรียกร้องให้รัฐบาลทุกประเทศทั่วโลกสืบหาความจริงอย่างโปร่งใสและเป็นกลาง นำตัวผู้ก่อเหตุมาดำเนินคดี ออกกฎหมายป้องกันและปราบปรามการอุ้มหายให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตลอดจนชดเชยครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบอย่างเหมาะสมด้วย

“แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รณรงค์ให้กับผู้ที่ถูกอุ้มหายหลายร้อยกรณีทั่วโลก ผู้สนับสนุนหลายล้านคนทั่วโลกของเรายืนยันจะเรียกร้องให้รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ที่เกิดการอุ้มหายยุติการกระทำอันโหดร้ายนี้ตลอดไป”

ซาลิล เช็ตติ (Salil Shetty)

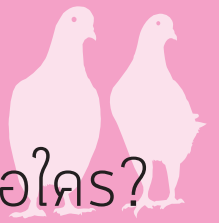
เลขาธิการแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

AMNESTY
INTERNATIONAL
THAILAND

HUMAN RIGHTS MOVEMENT

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล คือใคร?

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนธรรมดาหลากหลายสาขาอาชีพที่ไม่สามารถนิ่งเฉยต่อความอยุติธรรม การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นไม่ว่าในที่ใดของโลก และลุกขึ้นมาปฏิบัติการในแนวทางที่แต่ละคนถนัดในการรณรงค์ เพื่อส่งเสริมการเคารพ ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ เมื่อ พ.ศ. 2520 ปัจจุบันมีสมาชิกและผู้สนับสนุนกว่า 7 ล้านคน ใน 150 ประเทศทั่วโลกและดินแดน

หลังจากเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 แอมเนสตี้เป็นที่รู้จักในเมืองไทย จากการรณรงค์ “ปลดปล่อยนักโทษทางความคิด” มีจดหมายนับแสนฉบับจากคนทั่วโลกส่งมาถึงรัฐบาลไทย และสำนักราชเลขาเพื่อเรียกร้องให้ปล่อยตัวนักศึกษาและประชาชนที่ถูกจับกุมในเหตุการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันในประเทศไทยมีสมาชิกกว่า 1,000 คน โดยได้ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรณรงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง

HUMAN RIGHTS GEEK

ช่วยกันปกป้องสิทธิมนุษยชน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ดำเนินงานได้ด้วยเงินทุนจากค่าสมาชิกและเงินบริจาคจากปัจเจกบุคคล เราไม่รับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรทางการเมือง หรือบริษัทเอกชนใด ๆ ในการทำงานรณรงค์เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน ความเป็นอิสระทางการเงินนี้ ทำให้เราสามารถที่จะคัดค้าน วิพากษ์ วิจารณ์ หรือคัดค้าน ด้วยความเป็นกลางและยุติธรรม เราทำงานรณรงค์ได้โดยอาศัยเงินทุนสนับสนุนจากคนเช่นคุณ ที่สนใจและห่วงใยต่อประเด็นปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน

การสนับสนุนจากคุณสำคัญยิ่งต่อการทำงานรณรงค์ด้านสิทธิมนุษยชนของเราในสามประเด็นหลัก คือ สิทธิมนุษยชนศึกษา การรณรงค์สาธารณะ และ การรณรงค์สร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย การร่วมบริจาคอย่างต่อเนื่องช่วยทำให้มั่นใจว่าเราจะมีชัยชนะในการต่อสู้เพื่อปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

รู้จักการทำงานของแอมเนสตี้ได้ก็

www.amnesty.or.th
AmnestyThailand

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย

โทรศัพท์: 02-513-8745,

02-513-8754

โทรสาร: 02-939-2534

อีเมล: media@amnesty.or.th

FUNDRAISING & MEMBERSHIP TEAM

Fundraising
is Human Rights

www.amnesty.or.th

